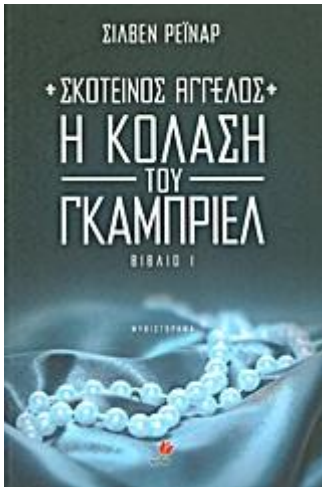

Σκοτεινός άγγελος: Η κόλαση του Γκάμπριελ - του Sylvain Reynard

"Είμαι κυκλοθυμικός. Είμαι οξύθυμος. Ένα μέρος όλων αυτών οφείλεται στον εθισμό μου κι ένα άλλο μέρος έχει να κάνει με το παρελθόν μου". Αυτός είναι ο Γκάμπριελ Έμερσον. Ψηλός, γυμνασμένος, έξυπνος, με σκοτεινό παρελθόν. Καθηγητής στο Πανεπιστήμιο του Τορόντο με ειδίκευση στον Δάντη. Αρκετά χρόνια πριν είχε ξεκινήσει ένα αίσθημα στο Σέλιγκσγκρόουβ της Πενσιλβάνια με μια κοπέλα που δεν την ξαναείδε από εκείνο το βράδυ. (ΔΑΝΤΗΣ)

Η Τζούλια Έμερσον λατρεύει τον Δάντη. Μετά από εκείνο το μοιραίο βράδυ στράφηκε στη μελέτη. Άρχισε να χτίζει τη νέα της ζωή, άρχισε να μεγαλώνει, να ωριμάζει και να γίνεται γυναίκα. Λατρεύει τον Δάντη κι έτσι το Πανεπιστήμιο του Τορόντο ήταν πολύ κοντά στα ενδιαφέροντά της. Και με επιβλέποντα καθηγητή τον έρωτα της ζωής της... (ΒΕΑΤΡΙΚΗ)

Παραδέχομαι ότι δε διάβασα τις 50 αποχρώσεις του γκρι και αρνούμαι σθεναρά να το κάνω. Ούτε στιδήποτε βγήκε ως αντίτυπο ή κακέκτυπο του συγκεκριμένου βιβλίου. Αυτό το βιβλίο μου το χάρισαν, οπότε με το βιβλιοφιλικό μου βίτσιο να διαβάζω ΤΑ ΠΑΝΤΑ το διάβασα ξέροντας ότι θα διαβάσω άλλο ένα άρλεκιν και θα το παρατήσω σύντομα (700 σελίδες είναι ΠΟΛΛΕΣ!). Είχα και στο νου μου τη συνομοταξία των αντίστοιχων βιβλίων που έπνιξαν πρόσφατα τις βιτρίνες των βιβλιοπωλείων και των σούπερ-μάρκετ, οπότε λέω ας το κάνουμε κι αυτό το ατόπημα. Σας πληροφορώ ότι το διάβασα ΟΛΟ και έφτασα ως το τέλος. Παραδέχομαι ότι κάπου κάπου ηδούσα κάποιες σελίδες (όχι πολλές όμως) αλλά το κείμενο με κράτησε. Και αναρωτιέμαι: πώς γίνεται μια απλή, επίπεδη ιστορία, που στο τέλος σε ξεενερώνει κιόλας, να με κράτησε;

Ουσιαστικά και αντικειμενικά το love story είναι το εξής χιλιοεπιπρωμένο και χιλιογραμμένο: αυτός είναι δυνατός, μεγαλύτερος της, με ένοχα μυστικά (καλά, μη φανταστείτε τίποτα το ιδιαίτερο), αυτή παρθένα, τον αναζητά από εκείνη τη νύχτα που την παράτησε (δεν την παράτησε τελικά, παρεξήγηση ήταν) κι όταν συναντιούνται ξεκινούν με κοντρίτσες, ερωτικό πόλεμο και καταλήγουν στο πάθος και την αγνή αγάπη αλλά δεν κάνουν σεξ ή έρωτα ή όπως θέλετε πείτε το αν δεν τελειώσει η σχέση τους φοιτητή-καθηγητή αλλά ΚΥΡΙΩΣ αν δεν αποκαλύψουν ο ένας στον άλλον ΟΛΑ τα μυστικά του παρελθόντος τους! Το βιβλίο κουράζει γιατί είναι μεγάλο, το παραδέχομαι, τα μυστικά δεν είναι και τόσο τρομερά (ούτε ληστεία, ούτε φόνος, ακόμη και τα ναρκωτικά ο Γκάμπριελ τα έχει κόψει) κι εκνευρίζεις που κάθε τρεις και λίγο φιλιούνται, αγκαλιάζονται και στο πιο καλό σημείο αποχωρίζονται γιατί δεν πρέπει: όχι, Τζούλια, πρέπει να είσαι έτοιμη, να το θέλεις αλλά κυρίως να με γνωρίσεις καλύτερα κι αν με γνωρίσεις δε θα θες να με ξαναδείς!

Δεν έχει βιτσιόζικες σκηνές, έχει πλούσιο λεξιλόγιο, έχει πολλά περιστατικά και δίνονται και οι ιστορίες των οικογενειών του Γκάμπριελ και της Τζούλια, αναλυτικότερες περιγραφές, σύντομες σκέψεις και αισθήματα, κάπου εκεί στο τέλος επιστρέφει και ο πρώην της Τζούλια που τη διεκδικεί κι έχουμε ένα αστυνομικού ύφους κειμενάκι, ένα βιβλίο που ρέει σε γενικές γραμμές, αρκεί να ξέρετε ποια σημεία θα αγνοήσετε. Δε νομίζω να διαβάσω τα άλλα βιβλία που έγραψα ανωτέρω ακριβώς για να μην πέσω τώρα στη σύγκριση. Ένα μεγάλο, χορταστικό, πλούσιο σε λέξεις και περιγραφές άρλεκιν (χωρίς πρόστυχες ερωτικές περιγραφές και σκηνές) σας περιμένει να του αφιερώσετε τις ώρες σας και, γιατί όχι, τις νύχτες σας.

Πάνος Τουρλής